

הוועדה הציבורית לבחינת המתווה לשידור הציבורי העתידי בישראל

סיכום דיון - ישיבה מס' 14 - 9.01.2014

נוכחים :

רם לנדס- יו"ר

צביקה גולדברג

דנה נויפלד

יאיר אלוני

יהונתן רזניק

יוני רגב

עופר מרגלית, אגף התקציבים, משרד האוצר

אסי קליין, לשכה משפטית, משרד האוצר

נציגי חברת יעוץ : אמנון אייכלברג, נפתלי טוביה

חסרים : קרני זיו, דפנה גלוק, גילאל ספדי

מהלך הישיבה:

רם לנדס פתח: היום נדון בענייני הארכיון, אגרה ובנושאים בהם לא הגיעו חברי הוועדה להסכמה בישיבות קודמות.

חלק א- ארכיון רשות השידור:

לדבריו של נציג, חברת היעוץ, נפתלי טוביה, במסגרת הבדיקה שעושה חברתה יעוץ, נבדק גם נושא הארכיון. איש הטכנולוגיה של הצוות ביקר בן השאר פיזית בארכיון רשות השידור ושותת עם מנהלת הארכיון.

להלן תוצאות הבדיקה עד כה:

ארכיון הטלוויזיה

ארכיון הטלוויזיה קיים מאז תחילת שידורי הטלוויזיה (1968) ומכיל כ- 170,000 שעות של חומר מצולם על גבי פורמטים שונים. מצב ארכיון הטלוויזיה הינו כדלקמן:

- 85% מהחומרים תקינים - ניתן לבצע את הדיגיטציה ללא טיפול מיוחד למעט ניקוי;
- 10% מהחומרים אינם תקינים - ניתן לבצע את הדיגיטציה רק לאחר טיפול מיוחד; שעלותו גבוהה
- 5% מהחומרים אינם ניתנים להמרה ללא מאמץ גדול הכרוך בעזרת מומחים.

לשם המרת הארכיון למדיה דיגיטלית יש צורך, כשלב מקדים, לבצע הכנה של סרטי הסליל (ניקוי, תיקונים וכו') ולהכין אינדקס של הסרטים. לשם ביצוע הכנה זו הוציאה הרשות מכרז בו זכו אולפני תל אביב. עד כה שילמה הרשות לאולפני ת"א 5 מ' ש"ח, אך בעקבות דו"ח מבקר המדינה הופסקה ההתקשרות עקב אי עמידה בתנאים. בימים אלו מכינה הרשות מכרז חדש. המסגרת התקציבית הכוללת של הפרויקט הייתה 24 מיליון ש"ח, לאחר מכן הוגדלה ל-35 מיליון ש"ח, כיום

הערכות הן שבפחות מ-45 מיליון ₪, לא ניתן לעשות זאת. זאת גם הערכה של איש טכני מצוות חברת הייעוץ. סכום זה אינו כולל משכורות של עובדי הרשות שיהיו מעורבים בפרויקט.

במקביל חתמה רשות השידור על הסכם עם אוניברסיטת הרווארד לשם ביצוע ההמרה לקבצים דיגיטליים בו הותנה כי ביצוע ההמרה יבוצע ע"י חברת דנטק. שיטת העבודה של חברת "דנטק" הינה ידנית ומוערכת בעלות של כ-35 מיליון ₪.

עלות הקמת אתר אינטרנט להנגשה של החומרים לציבור מסתכמת בכ- 3 מיליון ₪.

בתמורה להשקעה, אוניברסיטת הרווארד תוכל להשתמש בחומרי הארכיון, אך שימוש זה יהיה אך ורק לצרכים אקדמיים.

בהתאם להסכם, דנטק מחויבת להמיר כ- 2,700 שעות בחודש, דהיינו לסיים את המרת כל הארכיון תוך כ-5 שנים, אך התהליך טרם התחיל וזאת בשל מספר סיבות: עדיין לא הוקצה כוח האדם שצריך לסנן את החומרים להמרה, חדר השרתים עדיין לא הוקם (בתהליכי מכרז לבינוי) ועדיין אין שרתים זמינים, יש להגדיר, עדיין לא הוגדרו, פרמטרים גנריים להמרה שיתאימו לתוכנות ניהול ארכיון מוכרות וראויות.

מלבד אוניברסיטת הרווארד, אמורה גם קרן מורשת לתקצב כ- 10 מיליון ₪ לטובת ביצוע טיפולי שיאפשרו המרת הארכיון, אם כי המו"מ מולה לגבי התרומה אינו מתקדם.

יצוין כי בתהליך השיקום הנוכחי, כפי שהוגדר מול הרווארד, קיימות מספר בעיות:

1. התהליך אמור להימשך כ-5 שנים, שבמהלכם קיים חשש שייכחדו סרטים בעלי חשיבות היסטורית שגם כך מצבם גרוע.
2. כדי להציל סרטים ישנים יש לבצע מסי תהליכי ניקוי שחלקם אינם כלולים בהסכם מול דנטק ויחייבו את הרשות לתוספת עלות.
3. קשה מאוד לשמור על קובץ דיגיטלי המשתווה לאיכות המקור ללא פעולות דחיסה או מניפולציות וידיאו שונות שגם הם אינם כלולים בהסכם מול דנטק.

ארכיון הרדיו

ארכיון הרדיו קיים מאז שנת 1936 וכולל כ- 70,000 שעות של שידורי רדיו. סוג הקבצים אינו אחיד אך חלקם דיגיטליים.

חברת "דנטק" החלה בדיגיטציה של חומרי הרדיו, עד היום הומרו כ-70% מכמות חומרי הארכיון. מכיוון שברשות עדיין לא קיימת תוכנת בדיקת איכות (QC) איכות ההמרה איננה ברורה ובכל מקרה הקבצים אינם משויכים לתוכנת ניהול מידע כלשהי שתאפשר לנהל בעתיד את הארכיון.

לסיכום: רשות השידור גוררת רגליים. חומרים בעלי חשיבות הסטורית עלולים להיכחד אם לא תהיה פעולה מהירה, פרויקט שיקום ארכיון רשות השידור הינו פרויקט מורכב שצפוי להימשך כ-5 שנים ולעלות לפחות 45 מ' ₪.

חשוב להדגיש כי מכיוון שמצב הארכיון בכי רע, זוהי הוצאה שיש לתעדף בסדר עדיפויות גבוה ולהוציאה לפועל כבר במהלך השנה-שנתיים הקרובות תוך האצה משמעותית של תהליך העובדה – ולא, עלול להיגרם נזק בלתי הפיך לנכס לאומי רב ערך.

דיון פנימי של הוועדה בעניין ארכיון:

יו"ר הוועדה, מר לנדס, ציין כי יש לזכור כי לארכיון רשות השידור מעבר לערך היסטורי יש גם היבט שימושי. כל עוד מטרת השימוש היא מסחרית על ידי גופי הפקה מסחריים, אין סיבה

שהרשות לא תרוויח מזה. להיפך. לעומת זאת באשר לציבור הרחב הגישה צריכה להיות חופשית וללא תמורה.

לדעתה של גבי נויפלד תמורה הנגבית מציבור הרחב צריכה לשקף את עלויות התחזוקה (ללא רכיבים של השקעות). השאלה האם היוצרים האם הם לא "הציבור" לצורך זה, ייתכן ותמורה שתגבה מהן לא צריכה להיות בהתאם למחיר שוק אלא כמו שאר הציבור. לדעתה, זאת היתה כוונת החוק המקורית.

הן מר לנדס והן מר רזניק היו בדעה שאין סיבה שהיוצרים, העושים שימוש מסחרי בחומרי הארכיון, לא ישלמו מחיר יותר גבוה מזה שמשלם הציבור הרחב.

לסיכום, כל חברי הוועדה הסכימו כי הארכיון יהיה פתוח לציבור לכל היותר תמורת סכום מינימאלי, אשר אמור לכסות אך ורק את הוצאות התחזוקה של הארכיון ואילו שימוש בחומרי הארכיון למטרה מסחרית יהיה בתשלום אשר ייכנס לקופת המשדר הציבורי.

חלק ב - מצגת של חברת יעוץ בנושא "מגמות בשידור הציבורי במדינות נבחרות":

נציגי חברת הייעוץ הציגו בפני חברי הוועדה את המדינות שנכללו בסקירה כאשר ציינו כי ביוון ובארה"ב קיימים מודלים ייחודיים.

בכל השידור הציבורי באירופה נתקלים באותה בעיה והיא רלוונטיות השידור הציבורי במדיה החדשה בנוסף, בכל מדינות אירופה דנים בבעיות בנושאים מהותיים כגון עצמאות ניהולית, שינויים במודל המימון, כניסת טכנולוגיות חדשות ואי יעילות בגביית האגרה.

עצמאות ניהולית ויצירת מנגנון Accountability:

בשנת 2001 הוציא האיחוד האירופי הנחייה לעניין השידור ציבורי, כאשר ההנחייה כללה מס' הדגשים:

- פיקוח ואכיפה - קיומו של גורם רגולטורי שיאכוף את רישיון ההפעלה שניתן למשדר הציבורי.
- הגדרה ברורה של רישיון ההפעלה - דרישות, פירוט השירות, סטנדרטים של השירות.
- הפרדת פעילות מסחרית מפעילות ציבורית - הטלת חובה על השידור הציבורי לייצר חשבונות נפרדים כגון חברת בת אשר רק היא תוכל לעשות פעילות מסחרית כגון פרסומות וכו'.
- מימון ממשלתי מוגבל - מימון ממשלתי כתחליף לאגרה יינתן בהתקיים שני תנאים עיקריים, האחד, המימון יינתן רק לפעולות הכלולות בתפקידי המשדר הציבורי התנאי השני, המימון יינתן כנגד עמידה ביעדי הביצוע, היעילות והרלוונטיות.

מבנה רגולטורי:

נציגי חברת הייעוץ הציגו לחברי הוועדה מודלים של רשות השידור הציבורי בהם מבנה רגולטורי מבוסס על יצירת חץ ברור בין הדרג הפוליטי לדרג הניהול של רשות השידור הציבורי.

הובאו כדוגמה 2 סוגים של מודלים הקיימים בעולם לפיקוח רגולטורי על המשדר הציבורי:

1. גופי רגולציה ממשלתיים - כמו רשויות תקשורת או וועדות ביקורת.
לדוגמה ברשת ה-BBC ישנה וועדת הערכה שהיא מתמנה בחלקה ע"י הפרלמנט, אבל מדובר בוועדת "מומחים" כלומר, מורכבת מאנשים שמומחים בתחום בנוסף, בבריטניה יש את רשות התקשורת OFCOM שהיא זו שממנה את הוועדות.
2. גופים חיצוניים ציבוריים אשר ייצגו את האינטרסים של הציבור לדוגמה ברשתות השידור RTE ו-VRL קיימות מועצות ציבוריות.

הוועדה דנה בשאלה האם עדיף שיהיה רגולטור ספציפי על המשדר הציבורי מאחר והמשדר הציבורי שונה מהשידור המסחרי או שמא עדיף שיהיה גוף רגולטור אחד על כל גופי השידור שבתוכו תהא מחלקה ספציפית לפיקוח על המשדר הציבורי.
נמצאו מודלים שונים לעיגון מחויבויות של PSB (Public Service Broadcaster) לרגולטור ולציבור:

1. **חוק ראשי** - מגדיר את תפקידי הרשות ואת המבנה הרגולטורי והתאגידי
2. **רישיון/ הסכם הפעלה** - הסכם שנעשה מול הרגולטור ומגדיר שירותים, מחויבות תוכן, מחויבות לרגולטור, תקציבים ומדדים להערכת פעילות.
3. **מסמך מחויבות לציבור** - מגדיר ערכים ורמת שירות לציבור מעין אמנה לציבור שמתפרסמת בדרי"כ באתר של הגוף המשדר.

המודל הבריטי: יש רישיון הפעלה נפרד ל כל תחנת רדיו ולכל ערוץ של ה-BBC.

במודל הבלגי: פיתחו מודל שנקרא "הסכם הפעלה" שנחתם בין המשדר הציבורי לממשלה ומתחדש כל 5 שנים. במסגרת ההסכם, מוגדרים סוגי השירותים והמחויבויות לתוכן ספציפי, מדדי ביצוע ויעילות וכו'. בנוסף, יש תקציב רב שנתי הבנוי בצורת "שיפוע" כלומר ככול שהמשדר הציבורי עומד ביעדים התקציב עולה.

שקיפות ומדדי הצלחה ויעילות:

ברשת ה-BBC השקיפות הציבורית מבוססת על דיווח לציבור על עמידת המשדר הציבורי במטרות ויעדים.

חבר הנאמנים מחייב את ה-BBC במסגרת רישיון ההפעלה של כל ערוץ שידור ותחנת רדיו במחויבויות תוכן ספציפיות. אי עמידה במחויבויות התוכן מביאה להפחתה של האגרה המעוברת.

מדדי הצלחה: שיפור איכות תכני השידור, סקר הערכת הציבור, מדד לחשיפה, סקר תפיסת הציבור לגבי ייצוג הולם של כלל חלקי האוכלוסייה.

מדדי יעילות: שיפור התמורה הניתנת לציבור בעד תשלום האגרה, קביעת יעדים לחסכון בעלויות, שינוי בשכר המנהלים, שיעור ההוצאות.

שינוי מודל המימון:

בכל מדינות אירופה הגיעו למסקנה כי המודל של אגרה הוא מודל בעייתי ובוחנים מודלים אחרים.

דוגמאות למודל "אגרה בגבייה עצמית":

- בריטניה BBC - מקורות המימון 70% אגרה 30% הכנסות מסחריות אחרות. בסיס האגרה עבר שינוי. האגרה מועברת לקרן ממשלתית סגורה ומועברת ל-BBC כנגד עמידה בתנאי רישיון. כמו כן, ל-BBC יש כ-3 חברות בת העוסקות במכירת תוכן והשכרת אולפנים.
- בסיס האגרה - מחזיקי מכשירים בעלי יכולת קליטת שידורים.
- גובה האגרה נקבע אחת ל-6 שנים ע"י המשרד הממונה באישור הפרלמנט. הגבייה עצמה נעשית ע"י מיקור חוץ.

- יפן NHK - מקורות המימון כ-96% אגרה והשאר ממימון ממשלתי עקיף. ה-NHK משמש גם כמעבדה הלאומית לתקשורת ואתר ביטא לפטנטים שונים בתחום בתקצוב ממשלתי.
- בסיס האגרה-אחזקת מקלט טלוויזיה.
- גובה האגרה נקבע מדי שנה ע"י המשרד הממונה באישור 2 בתי הפרלמנט הגבייה היא גבייה ישירה.

דוגמאות למודל "אגרה בגבייה ממשלתית/ מס ייעודי":

- אירלנד RTE - מקורות המימון 50% אגרה+50% פרסום ברדיו וטלוויזיה. האגרה נגבית ע"י רשות הדואר הממשלתית ומעוברת לקרן סגורה של BAI ממנה משולמים מחויבויות התוכן והיתרה מעוברת למשדר הציבורי.
- בסיס האגרה - החזקת מכשירים בעלי יכולת קליטת שידורים.
- גובה האגרה נקבע בהתייעצות בין המשדר הציבורי למשרד התקשורת ומשרד הכלכלה ומעודכן מדי שנה.
- פינלנד Yle – מס ייעודי 100%. הסיבה שעברו למס ייעודי היא משום שהאגרה הייתה גבוהה מאוד. כיום, האגרה נגבית על ידי מס הכנסה ומעוברת ל-YLE. אין רשת ביטחון. גובה האגרה נקבע על ידי משרד התחבורה והתקשורת.

- צרפת FTV – אגרה (70%), מס ייעודי על חברות התקשורת (25%) פרסום ברדיו ובטלוויזיה (5%).
- בסיס האגרה – מחזיקי מכשירים בעלי יכולת שידור (פטורים – בהתאם לפטור מארנונה).
- גובה האגרה נקבע על ידי הפרלמנט הצרפתי

דוגמאות למודל "תקצוב ממשלתי ישיר":

- בלגיה VRL - מקורות המימון 50% מימון ממשלתי ישיר+20% פרסום של חברת הבת. היקף המימון נקבע בהסכם ההפעלה בין המשדר הציבורי לממשלה ומתחדש כל 5 שנים כאשר במסגרת הסכם ההפעלה נקבע הסכם מדורג שעולה כל שנה ב-17 מיליון יורו.
- אוסטרליה ABC - מקורות המימון 80% מימון ממשלתי ישיר+20% פרסום. שטית המימון מתבססת על תכנית עסקית הכוללת פירוט של הוצאות והכנסות תוך מחויבות לתוכן ורמת שירות. גובה האגרה נקבע אחת ל-3 שנים במסגרת תקציב רב שנתי ע"י הממשלה והפרלמנט.
- נציגי חברת יעוץ ציינו כי המגמה העולמית היא לעבור למימון ממשלתי וזאת על מנת למנוע את תופעת free riding, על פיה רק חלק מהציבור משלם את האגרה וחלק האחר רק נהנה משידור הציבורי.

פרסום וחסויות בעולם:

- בעולם קיימות שלוש גישות עיקריות:
- איסור מוחלט על פרסום

- היתר לפרסום מלא
- הטלת מגבלות על פרסום. לדגי בצרפת מותר לפרסם עד שעה 17:00, בבריטניה מותר לפרסם רק בערוצים מסוימים, בבלגיה הפרסום מוגבל בחצי התקציב.
בכל המדינות בהם מותר לפרסם הפרסום מתבצע באמצעות חברות בת ייעודיות.

חדשות ואקטואליה:

בערוץ הדגל של השידור הציבורי, כמו למשל ערוץ BBC1, שמים דגש מיוחד על תחום החדשות והאקטואליה תוך שילובם של במדיה החדשה, ברדיו בטלוויזיה.

- יפן NHK - חטיבת חדשות נפרדת המספקת תכנים חדשותיים גם לרדיו וגם לטלוויזיה. יש להם חטיבה נפרדת לחדשות שמפיקה כ-10 שעות ביממה חדשות חיות וכן, חטיבה להפקת תכניות חדשות ואקטואליה לערוצי הטלוויזיה הדיגיטאליים וכן, מבזקי חדשות כל שעה עגולה.

- בריטניה BBC-חטיבת חדשות נפרדת העוסקת באיסוף ידיעות, הפקתם, עריכתם והפצתם לפי סוגי המדיה.

- אירלנד RTE - חטיבת חדשות ואקטואליה נפרדת אחראית על הפקת כלל התכנים החדשותיים לכל ערוצי הרשת – רדיו וטלוויזיה לרבות עדכון תכנים חדשותיים באתר האינטרנט שלהם. יש ערוץ חדשות ייעודי המשדר 24 שעות ביממה ללא פרסומות.

- צרפת FRANCE24 – משדרת בשלוש ערוצים 24 שעות ביממה בשפות צרפתית, אנגלית וערבי. בכל חצי שעה יש מבזק חדשות באורך 10 דק'. ב-2012 נעשה איחוד עם "רדיו-פראנס" ומאז הגוף המאוחד מפיק תכניות לטלוויזיה לרדיו ולחדשות (האיחוד הביא לצמצום של 102 משרות).

גיוון לשוני ומענה למיעוטים:

לפי הממצאים של חברת הייעוץ לעניין מגמות בשידור הציבורי במדינות הנבחרות, גיוון לשוני ומענה למיעוטים זהו אחד מתפקידיו העיקריים של גוף שידור ציבורי. בעניין זה ישנם שני מודלים עיקריים:

1. **ערוץ שידור נפרד לכל שפה** - לדוגמא, בבלגיה יש 3 רשתות שידור נפרדות שמשדרות בשפה הפלמית, הצרפתית וגרמנית. באירלנד יש ערוץ ייעודי לשידור בשפה האירית וכן, תחנת רדיו המשדרת בשפה האירית 24 שעות ביממה.

2. **הפעלת שידורים ייעודיים כחלק מה-PSB** - לדוגמא, בפינלנד יש ערוץ ייעודי המשדר בשפה השוודית 18 שעות ביממה, בבריטניה יש ערוץ טלוויזיה שמשדר בשפה הגאלית סקוטית 7 שעות ביום.

ריכוז ממצאים של חברת הייעוץ:
מבנה רגולטורי - תלת שלבי: רגולטור, מועצת מנהלים והנהלה תוך שילוב של גופים חיצוניים כמייצגי ציבור.

שיטת הרגולציה- הפרדה בין חקיקה ראשית שתעסוק במבנה התאגידי והרגולטורי לבין הפיקוח ספציפי- הסכם הפעלה /רישיון שיגדיר את השירותים שאמור לתת המשדר הציבורי, רמת השירות והמחויבות לתוכן.

שקיפות- מדידת עמידה ביעדי ביצוע יעילות והצלחה, בדיקת המדדים באמצעות גוף חיצוני מטעם הרגולטור, חובת פרסום הממצאים לציבור.

שינוי שיטת המימון- מעבר ממימון באמצעות אגרה למימון באמצעות מס ייעודי או תקצוב ממשלתי עם/בלי רשת ביטחון.

רלוונטיות ותחרות- דגש עיקרי בשידורי חדשות ואקטואליה, ייעול מערך החדשות- מערכת חדשות אחת לכל סוגי המדיה.

מענה לגיוון לשוני ותרבותי- חלק מרכזי מתפקיד השידור הציבורי.

המצגת תועבר לחברי הוועדה יחד עם סיכום הדיון.

חלק ג'- דיון הוועדה :

יצוין כי חברת הייעוץ מתבססת בעיקר על מדינות באירופה. לדעתו של מר אלוני, קשה להקיש על ישראל ממדינה אחרת באירופה וזאת בשל התרבות הפוליטית היחודית לישראל והזיקה לפוליטיקה.

מינוי דירקטוריון :

מר לנדס הזכיר כי בישיבה לפני שבועיים (מס' 12) הוועדה החליטה שדירקטוריון יורכב מאנשי מקצוע שיאותרו על ידי וועדת איתור שבראשה עומד שופט. הממשלה צריכה לאשר את הדירקטוריון, וועדת האיתור תאתר 12 מועמדים, הממשלה תבחר מתוכם 9 חברי דירקטוריון ובלבד בתוכם יהיו חברים בעלי קריטריונים אותם הגדירה הוועדה בישיבה מס' 12.

גבי נויפלד הבהירה כיצד הממשלה בוחרת את חברי מועצת רשות השידור היום. היום נקבע בחוק, כי וועדת האיתור מביאה שתי רשימות של מועמדים למועצה, לגבי רשימה אחת אין שיקול דעת לממשלה, לגבי רשימה שניה יש שיקול דעת וניתן לבחור מבין מועמדים. מר רגב שאל האם כל פעם מחליפים את כל הרכב המועצה והאם חברי הוועדה רוצים להמליץ שזה יהיה הדרך בו יתחלף הדירקטוריון, שאם כן, הרי אין זה סביר בעיניו. גבי נויפלד הסבירה כי לפי החוק, המועצה לא תמיד מתמנה כמכלול אחד ולכן לא תמיד כולם מתחלפים ביחד. עם זאת מועצת הרשות השנייה, למשל, מתמנה ביחד ומסיימת את הכהונה ביחד, על מנת ליצור גוף קולגיאלי.

מר רגב חזר על כך שלדעתו אין להמליץ על הסדר דומה בנוגע לדירקטוריון של גוף שידור הציבורי. בעיניו אין זה רצוי מבחינת הרציפות של עבודת דירקטוריון והידע הנצבר על ידו. ישנם מודלים בהם דירקטוריון מתחלף בחלקים.

נציג חברת הייעוץ ציין כי המודל המקובל בעולם הינו: מותר לחבר דירקטוריון לכהן X תקופות כהונה, בדרך כלל שתי תקופות, כאשר תקופת כהונה הינה 5 שנים. בתקופה זאת ניתן להחליף X מחברי הוועדה, על מנת שכל הקבוצה לא תהיה ביחד 10 שנים. לעתים ההוראה אומרת שחובה להחליף X מחברי דירקטוריון בתקופה זאת.

לדעתו של מר לנדס תחלופה תכופה מדי של חברי דירקטוריון עשויה להוביל להעדר ניהול מקצועי.

הוחלט על החלפה מדורגת של חברי דירקטוריון: תקופת המינוי היא ל-4 שנים, ניתן להאריכה כל פעם לשנתיים נוספות עד למקסימום של 10 שנים. בכל תחנת הארכה יש להחליף שליש מהקוורום. ועדת האיתור תמליץ מי הם חברי הדירקטוריון להם היא מאריכה את הכהונה. מר רגב יחד עם גב' נויפלד יבנו מודל מפורט לאור העקרונות עליהם יסכימו חברי הוועדה, בין היתר גם הוראות מעבר.

עניין רגולטורי :

היות שדירקטוריון אינו יכול לפקח על עצמו, לדעתו של מר רוזניק, צריך שיהיה גוף חיצוני שיפקח על המשדר הציבורי. בהקשר זה, גב' נויפלד הזכירה כי לדעתה של גב' גלוק יש סמכויות פיקוח שכן ניתן לתת לדירקטוריון. על כן לדעתה יש לקיים הדיון בנוכחותה. עם זאת, ציינה גב' נויפלד, שככל שהוועדה תרצה להמליץ על צמצום הרגולציה בחוק ייתכן שהמודל המתאים הוא "הסכם ההפעלה", שכורך את המימון והרגולציה. והמסגרת הכללית לפעילות הרגולטור תקבע במסגרת חקיקה ראשית. עם זאת, יש להחליט מי יהיה הצד להסכם זה, התשובה היא למעשה מי הרגולטור שיפקח על גוף שידור הציבורי. אם הרגולטור הוא המועצה עצמה (רגולטור פנימי לגוף) אז היא זאת שתקבע את הנורמות והיא זו שמפקחת על ביצוען ואם יש רגולטור חיצוני הוא גם זה שקובע את הנורמות.

לדעת של מר לנדס, יש לקבוע בחקיקה ראשית את הגמישות הניהולית, ולקבוע רק את היחסיות של סוגי ההפקות שישודרו במשדר הציבורי.

מר טוביה ציין כי יש לקחת בחשבון שביכולתו של העולם הטכנולוגי להשפיע על מודל רגולטורי של גוף שידור הציבורי, לכן יש לאפשר גמישות מסוימת בעניין זה, צריכה להיות לגוף יכולת לשנות את המבנה ולערוך שינויים נוספים תוך כדי.

הבעיה העיקרית, בעיניו של רם לנדס היא שמצד אחד לא קיים, כרגע, גוף רגולטורי המתאים בעיניו לפיקוח על המשדר הציבורי ומצד אחר אין זה רצוי להקים גוף רגולטורי חדש, בנוסף על השניים שכבר קיימים. בהקשר זה, גב' נויפלד הציעה דרך ביניים האפשרית: לקבוע את העקרונות עליהם תמליץ הוועדה בחקיקה ראשית ולתת לדירקטוריון אפשרות לשנות באישור הרגולטור. בעיניה של גב' נויפלד הרגולטור של גוף שידור הציבורי אמור להיות רשות לשידורים מסחריים אשר עתידה לקום.

מר רוזניק שאל את חברי הוועדה האם הם מסכימים שגוף שידור הציבורי יהיה כפוף לרגולטור כמו רשות לשידורים מסחריים. חלק מחברי הוועדה הסכימו. עם זאת גב' נויפלד ביקשה להזכיר שעו"ד גלוק לא תסכים היות והיא בעלת דעה אחרת בעניין. כמו כן, מר אלוני סבר שגוף שידור הציבור יכול שיפעל בהתאמה עם הרגולטור אבל אסור, לדעתו, להכפיפו אליו.

בהקשר זה, ציינה גב' נויפלד כי ההחלטה האם זה נכון להכפיף גוף שידור ציבור לרגולטור של גופים מסחריים צריכה להיגזר מתוך תשובה לשאלה האם יש יתרון בהסתכלות כל השוק כולו. אם כן צריך להיות רגולטור אחד.

לדעתו של מר לנדס יש לעגן את העקרונות עליהם תסכים הוועדה בחקיקה ראשית וזאת ע"מ שהרגולטור לא יוכל לשנות זאת בקלות. בעיניו, החוק צריך גם לאפשר גמישות ניהולית. כמו כן, לדעתו יש לקבוע בחוק את היחסיות של פעילות של הגוף הזה וזאת על מנת לא להגיע למצב, כמו שקיים כיום ברשות השידור שבו 50% מהתקציב הולך למשכורות ולהבטיח שאחוז גבוה יחסית מהתקציב יושקע בתוכן.

עם זאת מר רוזניק ציין כי הוא מוטרד מכך שבדרך זאת תיווצר תלות בין גוף משדר לדרג הפוליטי. לדעתו, עדיף שיהיה רגולטור שהוא מנותק מהדרג הפוליטי.

לדעתה של גבי נויפלד עקרונות עליהם חברי הוועדה כבר הסכימו עד כה, כמעט כולם, כן מתאימים לעיגון בחקיקה ראשית.

מר לנדס הזכיר לחברי הוועדה שלא נערך דיון בשאלה מי יהיה הגורם "המפטר" בכל המוסדות (דירקטוריון, מנכ"ל וכו'). גבי נויפלד השיבה שהמקובל הוא שמי שממנה הוא הגורם שיכול גם לפטר. לא הייתה הסתייגות בעניין.

בנוסף מר לנדס שאל האם אפשר להכניס לחוק שלגוף הממנה תהיה אפשרות לפטר רק בעילה של אי עמידה במדדים אובייקטיביים (כמו עמידה ביעדים, יעילות ועוד). לדעתה של גבי נויפלד התשובה היא כן וזאת אם יהיה בחוק מנגנון של מדדים, במקרה זה ניתן יהיה לקבוע שאי עמידה במדדים מהווה עילה לפיטורים.

הוחלט כי חברי הוועדה יעברו שוב על עקרונות עליהם הוסכם ויחליטו אילו מהם מתאימים להיות בחקיקה ראשית.

גבי נויפלד עדכנה באשר להחלטת בית המשפט בבג"ץ 6314/13 אגודת העיתונאים בירושלים נ' שר התקשורת ושר האוצר ואח' הדוחה את בקשת העותרים לקביעת מועד דיון בהקדם. כמו כן, עדכנה את חברי הוועדה לעניין כוונת השר לתקן כתב מינוי הוועדה ולהטיל עליה לבחון גם את נושא הטלוויזיה החינוכית.

לשבוע הבא:

דורית ענבר, מנכ"לית הקרן הישראלית לקולנוע.
נציגים של גמלאי רשות השידור שפרשו בעקבות הרפורמה.

מועד ההתכנסות: יום חמישי בעוד שבוע, בין השעות 18:00-14:00.

רשמו: יולי לסנובסקי ורחלי לוי

חתום: רם לנדס, יו"ר הוועדה

